

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-10(15)/16/AK

Warszawa, dnia 6 czerwca 2016 r.

DECYZJA DNR-1/66/2016

Na podstawie:

1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322 oraz z 2016 r. poz. 542), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tuniki model: 603, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę Bronisława Jurmanowicza, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „JOMAR” Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo Usługowe Bronisław Jurmanowicz w Radomiu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;

2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322 oraz z 2016 r. poz. 542), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. tuniki model: 603, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę Bronisława Jurmanowicza, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „JOMAR” Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo Usługowe Bronisław Jurmanowicz w Radomiu karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 30 grudnia 2015 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi tuniki

model: 603 (dalej także jako: „tunika”), wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę Bronisława Jurmanowicza, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „JOMAR” Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo Usługowe Bronisław Jurmanowicz w Radomiu.

Tunika model: 603 przeznaczona jest dla małych dzieci w rozumieniu pkt 2.1 normy PN-EN 14682:2015-02 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja* (dalej jako: „norma PN-EN 14682:2015-02”), tj. dla dzieci od urodzenia do 7 roku życia, co uwzględnia wszystkie dzieci o wzroście do 134 cm włącznie. Tunika z długimi rękawami wykonana jest z dzianiny koloru szarego ozdobionej w górnej części z przodu i z tyłu oraz w dolnej części rękawów wzorem w białe i różowe serduszka. Na lewym ramieniu przy wycięciu na szyję jest zapięcie na dwa guziki. Do produktu dołączono etykietę, na której podano m. in. następujące informacje: „PPHU Jomar Bronisław Jurmanowicz, 26-600 Radom, ul. Biała 72, e-mail: jomar@jomar.pl, tunika model 603, rozmiar 98, kod EAN: 5901685506038”, a także informacje o składzie surowcowym produktu i piktogramy dotyczące sposobu jego konserwacji. Ponadto, na wszywce produktu umieszczono m. in. informację o rozmiarze produktu, skład surowcowy, piktogramy dotyczące sposobu konserwacji oraz napisy: „PPHU Jomar, www.jomar.pl”.

W toku kontroli przedsiębiorcy Anety Janus, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowa Smyk dla Dzieci Aneta Janus w Koszalinie, mającej miejsce przy ul. Poławskiej 1 w Koszalinie, inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym ww. tunikę w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322 oraz z 2016 r. poz. 542) (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posiłkując się postanowieniami normy PN-EN 14682:2015-02.

W wyniku przeprowadzonych badań produktu stwierdzono występowanie:

- wolnych końców sznurka ściągającego zakończonych supłami, co jest niezgodne z pkt 3.1.1 normy PN-EN 14682:2015-02, zgodnie z którym wolne końce sznurków ściągających, sznurków funkcyjnych i pasków wiązanych lub szarf nie powinny mieć supłów ani trójwymiarowych ozdób i powinny być zabezpieczone przed strzępieniem, na przykład, przez zgrzanie termiczne lub zaryglowanie; końce mogą być podwójne lub zawinięte, pod warunkiem, że nie będą stwarzały ryzyka zaczepienia, supły i trójwymiarowe ozdoby wzdłuż swobodnych końców są niedozwolone;
- sznurka ściągającego luźno przesuwającego się w oczkach w obrębie talii i nieprzymocowanego do ubioru, co jest niezgodne z pkt 3.1.3 normy PN-EN 14682:2015-02,

zgodnie z którym, jeśli zastosowano sznurki ściągające, należy przymocować je do ubioru, np. przez zastosowanie ryglowania co najmniej w jednym punkcie usytuowanym w równej odległości od punktu wyjścia sznurków;

- sznurka ściągającego w okolicy talii o swobodnych końcach, których długość wynosiła 22 cm każdy, gdy odzież jest rozłożona do maksymalnego rozmiaru i położona na płasko, co jest niezgodne z pk 3.4.2 normy PN-EN 14682:2015-02, zgodnie z którym odzież taka jak bluzki, płaszcze, sukienki i ogrodniczki nie powinna posiadać sznurów ściągających o swobodnych końcach dłuższych niż 14 cm każdy, gdy odzież jest rozłożona do maksymalnego rozmiaru i położona na płasko.

Dowód: protokół i akta kontroli znak: ZNP.8361.234.2015.Ga - k. 1-40 akt kontroli Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższymi nieprawidłowościami, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23) (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 19 stycznia 2016 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Bronisława Jurmanowicza, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „JOMAR” Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo Usługowe Bronisław Jurmanowicz w Radomiu (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tuniki.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 19 stycznia 2016 r. - k. 3 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Następnie, w drodze postanowienia z 22 stycznia 2016 r., wydanego na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, organ nadzoru wyznaczył stronie postępowania termin 21 dni od dnia otrzymania powyższego postanowienia na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt będący przedmiotem postępowania, wskazując jednocześnie, jakie działania powinna w tym zakresie podjąć i jakie dowody potwierdzające ich podjęcie przekazać. W tym samym postanowieniu Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do określenia swej roli w obrocie kwestionowaną tuniką i przekazania

listy jej dystrybutorów. Ponadto Prezes UOKiK zwrócił się o informacje na temat liczby tunik posiadanych przez stronę postępowania, okresu w którym produkt ten był wprowadzany na rynek oraz ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących produktu.

Dowód: postanowienie Prezesa UOKiK z 22 stycznia 2016 r. - k. 4-6 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W piśmie z 15 lutego 2016 r. strona postępowania oświadczyła, że niezwłocznie po otrzymaniu informacji o wszczęciu postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tuniki zwróciła się do wszystkich dystrybutorów tego produktu z informacją o stwierdzonych wadach ubioru oraz z prośbą o ich wyeliminowanie we własnym zakresie lub odesłanie posiadanych egzemplarzy tunik celem dokonania napraw przez nią. Niezależnie od powyższego strona postępowania wskazała, iż tunika będąca przedmiotem postępowania wyprodukowana została przez nią w krótkiej serii, która w całości została wprowadzona na rynek i sprzedana dystrybutorom. Do swego pisma strona postępowania dołączyła wzory informacji dla dystrybutorów wraz z dowodami nadania przesyłek pocztowych poleconych ośmiu przedsiębiorcom oraz oświadczenia od trzech z nich, z których dwóch potwierdziło usunięcie sznurków ściągających z łącznie 9 egzemplarzy posiadanych tunik, a jeden wskazał, że dostosował konstrukcję sznurków występujących w 41 sztukach posiadanych przez niego tunik do wymagań bezpieczeństwa i dołączył dokumentację zdjęciową wskazującą na sposób dokonania napraw.

Dowód: pismo strony postępowania z 15 lutego 2016 r. z załącznikami – k. 7-20 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 25 lutego 2016 r. Prezes UOKiK ponownie zwrócił się do strony postępowania o przekazanie listy dystrybutorów tuniki celem weryfikacji kompletności podjętych przez nią działań informacyjnych wobec dystrybutorów. Ponadto, organ nadzoru wskazał, że w jego opinii zwrócenie się do dystrybutorów z prośbą o usunięcie występujących w tunice sznurków nie wyeliminuje zagrożeń stwarzanych przez ten produkt. Przypomniał również, że w postanowieniu z 22 stycznia 2016 r. Prezes UOKiK wskazywał, że w przypadku podjęcia decyzji o całkowitym usunięciu sznurków z konstrukcji kwestionowanej tuniki powinny także zostać podjęte działania uniemożliwiające ewentualne, ponowne ich wprowadzenie do ubioru, tj. np. zaszywanie otworów (oczek), w które

wprowadzone były sznurki. W związku z powyższym Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o przekazanie dowodów podjęcia dodatkowych działań naprawczych w tym zakresie.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 25 lutego 2016 r. - k. 21 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W odpowiedzi na powyższe, pismem z 9 marca 2016 r., strona postępowania przekazała zestawienie sprzedaży produktu, potwierdzające wprowadzenie na rynek 121 sztuk tunik, które sprzedano ośmiu dystrybutorom. Strona postępowania oświadczyła ponadto, że zwróciła się do dystrybutorów z prośbą o zwrot posiadanych egzemplarzy tuniki. Wyjątkiem był jeden dystrybutor, który zakupił 80 sztuk produktu i we wcześniej korespondencji przekazał dowody dostosowania w 41 posiadanych nadal przez niego egzemplarzy tunik do wymagań bezpieczeństwa.

Dowód: pismo strony postępowania z 9 marca 2016 r. z załącznikami – k. 22-33 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W piśmie z 25 marca 2016 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o przekazanie odpowiedzi uzyskanych od siedmiu dystrybutorów tuniki oraz dowodów podjęcia działań naprawczych w stosunku do egzemplarzy produktu zwróconych przez tych przedsiębiorców.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 25 marca 2016 r. - k. 34 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 14 kwietnia 2016 r. strona postępowania przekazała oświadczenia dwóch dystrybutorów o nieposiadaniu tuniki będącej przedmiotem postępowania oraz faktury korygujące potwierdzające zwrot 13 egzemplarzy tunik przez kolejnych dwóch przedsiębiorców. Ponadto strona postępowania przekazała dokumentację fotograficzną potwierdzającą dostosowanie sznurków występujących w ww. tunikach do wymagań bezpieczeństwa.

Dowód: pismo strony postępowania z 14 kwietnia 2016 r. z załącznikami – k. 35-45 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 26 kwietnia 2016 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o przekazanie dowodów od pozostałych dystrybutorów tuniki w przypadku ich uzyskania oraz poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 26 kwietnia 2016 r. - k. 46 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W piśmie z 13 maja 2016 r. strona postępowania przekazała oświadczenie o nieposiadaniu tunik od jednego z dystrybutorów oraz fakturę korygującą potwierdzającą zwrot pięciu egzemplarzy produktu przez kolejnego z dystrybutorów, a także dokumentację zdjęciową potwierdzającą dokonanie napraw zwróconych egzemplarzy produktu.

Dowód: pismo strony postępowania z 13 maja 2016 r. z załącznikami – k. 47-53 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Bronisław Jurmanowicz, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą „JOMAR” Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo Usługowe Bronisław Jurmanowicz w Radomiu wprowadził tunikę będącą przedmiotem niniejszego postępowania na polski rynek i jest jej producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie. W toku postępowania prowadzonego przez Prezesa UOKiK przedsiębiorca ten oświadczył, że jest wytwórcą przedmiotowej tuniki. Powyższą rolę przedsiębiorcy potwierdzają również oznaczenia dołączone do produktu.

Dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych produktu nr 2 - k. 20-22 akt kontroli Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Zgodnie z art. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie jest produktem bezpiecznym. W myśl art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 14682:2015-02 jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa tuniki z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanej tuniki stanowiły wyniki badań organoleptycznych tego produktu, przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej.

Stwierdzone w ich toku nieprawidłowości konstrukcyjne ubioru w określonych warunkach mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników tuniki (małych dzieci). Nieprawidłowe zastosowanie sznurków ściągających w odzieży dziecięcej może być bowiem przyczyną nieszczęśliwych wypadków, na skutek zabawy bądź zaczepienia się ubioru o element wyposażenia lub poruszających się obiektów (np. drzwi autobusu), prowadzących do obrażeń ciała użytkownika.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK uznał, że kwestionowana tunika nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a stwierdzone nieprawidłowości stwarzają zagrożenie dla zdrowia jej użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie kwestionował powyższych ustaleń.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

W toku niniejszego postępowania, na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach sprawy, Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania wytworzyła 121 sztuk tunik, które sprzedała ośmiu dystrybutorom (dowód: zestawienie sprzedaży produktu). Jednocześnie w toku niniejszego postępowania jego strona podjęła działania mające na celu eliminację zagrożeń stwarzanych przez kwestionowaną tunikę, które polegały na poinformowaniu wszystkich dystrybutorów o zagrożeniu stwarzanym przez ten produkt oraz zwróceniu się do nich z prośbą o zwrot posiadanych egzemplarzy tuniki (dowód: wzory pism do dystrybutorów wraz z dowodami nadania przesyłek pocztowych poleconych). Ponadto, strona postępowania przekazała: oświadczenie jednego z dystrybutorów potwierdzające podjęcie działań naprawczych w stosunku do posiadanych przez niego 41 egzemplarzy tunik we własnym zakresie, oświadczenia trzech dystrybutorów o nieposiadaniu produktu oraz faktury korygujące potwierdzające zwrot 18 egzemplarzy tunik od kolejnych trzech dystrybutorów, a także dokumentację zdjęciową wskazującą na dokonanie napraw w tunikach wycofanych z rynku.

Mając na uwadze dowody przekazane przez stronę postępowania, organ nadzoru uznał, że usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez tunikę model: 603, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednakże, w związku z tym, że Prezes UOKiK uznał, iż przedmiotowa tunika nie spełnia wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający ją na rynek przedsiębiorca Bronisław Jurmanowicz, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą „JOMAR” Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo Usługowe Bronisław Jurmanowicz w Radomiu naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków.

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, przy ustalaniu wysokości kary uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Z orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany – nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie – powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98). Należy również podkreślić, iż możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Za okoliczność obciążającą Prezesa UOKiK uznał fakt, iż wobec strony postępowania były już wcześniej prowadzone postępowania na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dotyczące tej samej grupy produktów (tj. odzieży dziecięcej), a

zatem powinna być ona świadoma ciężących na niej obowiązków oraz zakazu wprowadzania na rynek produktów niespełniających wymagań w zakresie bezpieczeństwa (vide decyzje Prezesa UOKiK: nr DNR-1/131/2012 z 4 grudnia 2012 r. i nr DNR-1/48/2013 z 14 czerwca 2013 r.). Jednocześnie, z uwagi na uprzednio toczące się postępowania w zakresie ogólnego bezpieczeństwa odzieży dziecięcej strona postępowania powinna również wykazywać się zwiększoną świadomością w zakresie przepisów prawa regulujących prowadzoną przez nią działalność gospodarczą, w tym przypadku z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów. Kolejną okolicznością przemawiającą na niekorzyść strony postępowania jest fakt, iż wprowadzona przez nią na rynek tunika jest produktem przeznaczonym dla dzieci, a więc grupy konsumentów która – zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów – podlega szczególnej ochronie. Należy również mieć na uwadze, że naruszone przez stronę postępowania w niniejszym postępowaniu wymagania dotyczące bezpieczeństwa odzieży dziecięcej funkcjonują długi okres czasu (analogiczne wymagania występowały bowiem także we wcześniej, wycofanej normie PN-EN 14682:2009).

Za okoliczności łagodzące w niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał brak skarg i reklamacji dotyczących kwestionowanego produktu oraz fakt, iż strona postępowania podjęła współpracę z organem nadzoru – przedłożyła bowiem dowody potwierdzające, iż zagrożenia stwarzane przez kwestionowaną tunikę zostały wyeliminowane. Organ nadzoru uwzględnił również na korzyść strony postępowania okoliczność, iż wprowadziła ona na rynek niewielką ilość produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść majątkową osiągniętą ze sprzedaży produktów stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i nie zostały przez przedsiębiorcę odzyskane (tj. odebrane od dystrybutorów lub konsumentów) oraz średniej ceny sprzedaży jednej sztuki produktu. W niniejszej sprawie kryterium pomocnicze przy ustalaniu wysokości kary stanowiła korzyść majątkowa, jaką strona postępowania osiągnęła ze sprzedaży 103 sztuk tunik (tj. 121 sztuk sprzedanych tunik – 18 sztuk tunik odebranych od dystrybutorów). Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki tuniki Prezes UOKiK oparł się na znajdującym się w aktach sprawy zestawieniu sprzedaży produktu świadczącym o stosowaniu jednakowej ceny sprzedaży produktu (24 zł). W związku z powyższym stanowi ona również średnią cenę sprzedaży jednej sztuki tuniki.

W konsekwencji Prezes UOKiK uznał, że korzyść osiągnięta ze sprzedaży 103 egzemplarzy tunik wyniosła 2 472 zł.

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy podkreślić, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi zaledwie 1,5 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego – zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów – 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184, z późn. zm.) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak